

VEREENIGINGEN

D. S. M. G. „APOLLO”.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

H. J. S. Elink-Schuurman, *President.*
 F. A. Tattersall, *Secretaris.*
 L. H. Op ten Noort, *Thesaurier.*
 R. P. van de Kastele, *Bibliothecaris.*
 A. G. Vorster, *Commissaris.*

Namens het Bestuur,
 A. E. LINDO, *eere-Secretaris.*

STUDENTEN CAROUSSEL VEREENIGING.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

L. Pot, *President.*
 D. A. A. Koolen, *Secretaris.*
 J. Cleyndert, *Thesaurier.*
 J. B. F. van Hasselt, *Vice-President.*
 F. H. Janssen van Raay, *Commissaris.*

Namens het Bestuur,
 D. A. A. KOOLEN, *Secr.*

BERICHTEN

18e DIETSCH STUDENTEN CONGRES, NIJMEGEN.

Begin April nadert en daarmee de Congres-dagen. Veel is er al over geschreven en veel enthousiasme is al uit de verschillende pennen gestroomd!

„Veel” zeg ik, maar niet „te” veel, dat kan onmogelijk.

Nu het programma voor die dagen al vaste vormen heeft aangenomen, komen wij nogmaals met de traditioneele hamer (verslijten doet hij niet), op hetzelfde aambeeld slaan:

„KOMT NAAR NIJMEGEN”.

Veel zal er U geboden worden en daar volgens de algemeen heerschende opvatting een mensch nooit te oud is om te leeren, zal er misschien ook voor ons jongeren nog wel wat zijn, wat ons ten goede kan komen.

Naast de uittochten en feestelijkheden, zal men zich op velerlei gebied kunnen orienteeren.

Gesproken zal worden over de brandende nationale problemen, over letterkunde, tooneel, van muziek-uitvoeringen zal men kunnen genieten.

Op het programma staan namen van mannen als: Prof. Gerretson, Dr. Dries de Vos, Prof. T. Brandsma, Prof. Pompe, Dr. Jacob en nog eenige vooraanstaande Vlamingen.

Aarzelt niet om te komen, Uw kennis en inzichten zullen verrijkt worden, terwijl ook de onderlinge gedachtenwisseling zeer vruchtbaar zal werken.

En doordat je zoo uw eigen denken verbreedt en verdiept, bewijst ge tevens een dienst aan het volk, waarvan ge in de toekomst de leiders zult moeten zijn, n.l. het Dietsche volk. (gecorr. Red.).

AGENDA.

KON. SCHOUWBURG.

Zaterdagavond	1 April	8.15 uur,	Hofstad Tooneel, De Nieuwe Gouvernante.
Zondagmiddag	2 „	2.— „	Hofstad Tooneel, Vader des Vaderlands
Zondagavond	2 „	8.15 „	Hofstad Tooneel, De Nieuwe Gouvernante.
Maandagavond	3 „	8.— „	Tournee Paul Wegener, John Gabriel Borkmann.
Dinsdagavond	4 „	8.15 „	Schouwtooneel, ?
Woensdagav.	5 „	Gesloten.	
Donderdagav.	6 „	8.15 „	Hofstad Tooneel, ?
Vrijdagavond	7 „	8.15 „	Hofstad Tooneel, ?

GEBOUW VOOR K. EN W.

Vrijdagavond	31 Mrt	8.— uur,	Residentie-Orkest, Volksconcert.
Zaterdagavond	1 April	8.— „	Mengelberg-Concert. Serie A No. 9 van het Abonnement. Dirigent: Dr. Willem Mengelberg. Solist: Samuel Dushkin, Viool.
Zondagmiddag	2 „	2.30 „	Impressario Ernst Krauss. Dansmatinee van Asaf en Soelamit Messerer.
Zondagavond	2 „	8.— „	Het Passiespel Het geding van onzen Heer.
Maandagavond	3 „	8.— „	Het Passiespel Het Geding van onzen Heer.
Dinsdagavond	4 „	8.— „	Het Passiespel Het Geding van onzen Heer.
Woensdagav.	5 „	8.— „	Concert Diligentia, No. 10 van het Abonnement. Onder leiding van Dr. Peter van Anrooy. Solist: Bronislaw Huberman, (Violist).
Donderdagav.	6 „	8.— „	Nationaal Jongeren Verbond.

Vox, 24 Maart.

Een goede meening op een gezonde basis over het Dispuut-Gezelschap Christiaan Huygens. Aan het eind treffen wij de passage aan, die wij het meeste kunnen toejuichen. Werkelijk, als dit eens meer gezegd werd, dan is de mogelijkheid niet uitgesloten, dat het pogen succes heeft. „Nogmaals U.V.S.V.-Disputen” is niet zeer handig gesteld. Een artikel over „Dertig jaren film”. Eenige recensies. Tot onze groote vreugde zien wij weer eens een behoorlijke bijdrage onder de verschillende. Het onderscheid valt inderdaad op. Een ergerlijk gedicht: „Nocturne”, en een slecht „Poesie”. Wij vellen liever geen oordeel over de rest. „Daan, houd ze onder de duim, jongen. Je laat er nog wel iets te veel door glippen.” Overigens een prettig nummer.

P.C., 25 Maart.

Een gebrek aan humor is een groot gemis. Men doet beter zich niet met dergelijke menschen in te laten.

Zoo ging de Spiegel in haar A.K.O. jarenlang de Propria Cures schouderophalend voorbij. Zij zag in haar redacteuren een groepje semi-intellectueelen, die zich wekelijks beijerden krantenartikelen en wat dies meer zij, na te bouwen, zich zelve niet bewust van de zielige grappigheid hunner stuntelige fanatieke artikelen.

Wij wenschen ons echter niet te richten tot de redactie, maar tot het Amsterdamsch Studenten Corps. Het is een oude traditie, dat de Corpora zich in moeilijke tijden scharen om het vorstenhuis. Dit is o.i. nog het geval. Wij weten uit eigen ervaring, geverifieerd door die van vele anderen, dat het Amsterdamsch Studenten Corps geenszins de ideeën dekt, die met zooveel ophef, in pathetische bewoordingen, wekelijks in de P.C. verkondigd worden. Nu bestaan er in het geheel geen principieele bezwaren tegen een communistische studentengemeenschap — een communistisch Corps zou nog eens aan de A.S.V. moeten worden voorgelegd — maar wel wenschen wij onzer minachting uit te spreken over de halfslachtigheid en sulligheid waarmede het Amsterdamsche Corps zich laat vertegenwoordigen en ringeloren door een groepje salon-proletariers, die naar wij van alle zijden hoorden bevestigen, slechts een kleine minderheid in het Corps achter zich heeft.

Wij hopen, dat het Amsterdamsche Corps nog het initiatief en de vitaliteit zal bezitten, om zich ten spoedigste te bevrijden van deze aspirant-Tribuneredacteuren, die met hun dilettantistisch rood politiek geschrijf, misverstand en verwarring stichten, een gezonde politieke ontwikkeling onder de studenten onmogelijk maken en het Corps wekelijks compromiteeren.

De eenige weg, die hier nog open staat is het oprichten van een nieuw officieel Corps-orgaan in klein formaat. De naam van het Corps zal garant zijn voor de advertentie's, het enthousiasme der leden voor het welslagen en dan zou er een mogelijkheid geschapen zijn, de idieele waarden van het Corps te bewaren voor deze knapen, die van deze dingen geen notie hebben.

Maar er is een lichtpunt.

Een oud-P.C.-redacteur waarschuwt in een open brief aan de redactie tegen de ingeslagen richting. Moge zijn welgemeend en nuchter protest weerklank vinden, zoo niet in de doovemans ooren der fanatieke redactie, dan toch bij de Corps-leden.

Aanleiding tot dit schrijven was het volgende.

In een vorig nummer van de P.C. schreef de heer Lezer een artikel „Parlementarisme en Diktatuur”. Hij sprak zich uit voor de Diktatuur. Een redacteur, die zich verder niet bekend maakt, voegt er „van het proletariaat” aan toe, qualificeert het artikel als een communistische geloofsbelijdenis en eindigt aldus:

Max Lezer, sta mij toe, aan het eind van deze uiteenzetting een enkel woord tot jou persoonlijk te richten. Bekeringen van zo grote betekenis plegen met meer ruchtigheid gepaard te gaan. Jouw intrede in het rode kamp getuigt ten volle van je bescheidenheid en je ernst, en waar dit, helaas, twee eigenschappen zijn — op dit ontroerende moment moeten we volkomen eerlijk zijn — die we bij menig ander kommunist moeten missen, is het mij een onuitsprekelijk genoegen jou, kameraad Lezer, namens alle rode medewerkers aan en lezers van Propria Cures een hartelijk welkom toe te roepen in de linkervleugel van ons grote, rode kamp.

Heil Lezer!

ROOD FRONT!

JE RODE MEDE-REDACTEUR UIT JE ZWARTE TIJD

COELIJN'S

BEDRIJFS- KLEEDING N.V.

OUDE LANGENDIJK 8
DELFT - TELEF. 569

Groote sorteering

Laboratorium- jassen

IN WIT EN GEKLEURD

HELDERLUST

FIJNE HEERENWASCH
OVERHEMDEN
BOORDEN

HUGO DE GROOTSTRAAT 52

TELEFOON 540

ZOO NOODIG BINNEN 24 UUR

C.P. Tonino

Markt 43

Prachtige sorteering

Tafelzilver

GROOTE KEUZE

RINGEN

Specialiteit in
MASSIEF GLADDE TROUW-
EN VERLOVINGSRINGEN

VOOR:

APOTHEEK

INSTALLATIE

LABORATORIUMCHEMICALIËN

ALLE GENEESMIDDELEN

NAAR DE

AMSTERDAMSCH E CHININEFABRIEK
PHARMACEUTISCHE GROOTHANDEL

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP
W. D. MEINEMA'S DRUKKERIJ

|| STAAT STEEDS ||
VOOR U GEREED ||

Fa. S. WOLTERBEEK

OPGERICHT 1868

WIJNHAVEN 19 - TELEFOON 199
DELFT

Fijne Vleeschwaren
Comestibles
Indische ingrediënten
Buiten- en Binnenl.
Kaassoorten

Het van ouds bekende adres voor
EIGEN GEKOOKTE EN UITGE-
SNEDEN GELDERSCH E HAM.

N.V. „CEMSTO” BURG WAL 45—47

□ □ □ TELEFOON 1020 □ □ □

Het schoonmaak- en Glazenwasschersbedrijf voor Delft

A'DAM — HAARLEM — VELSEN — LEIDEN
DEN HAAG — DELFT — R'DAM — UTRECHT

STAATSMIJN PRODUCTEN

N.V. Stoomblekerij en Chemische Wasscherij

„OZON” - VOORBURG

Telegram-Adres: Ozon-Voorburg - Telefoon Int. 778011

Wasscherij van alle soorten Goederen
Speciale Afdeling: FIJNGOED - STRIJKERIJ

Volledig tarief op aanvraag verkrijgbaar

TOEPOEL LEERT JU JITSU

TELEF. 772252 - DEN HAAG - JOH. CAMPHUISSTRAAT 165-167

„HERMETA” NIEUWSTRAAT 7

Speciaal ADRES voor
Kousen - Sokken
Damestricotages
ook (Ribana)

Dameshandschoenen
in Stof, Leder en Wasch-
leder (alle maten).

PRIMA MODELLEN

PORTWIJNEN

SHERRY

MADEIRA

B. A. VAN DE VEN & Co

WIJNHANDELAREN

WIJNHAVEN 11 — TELEFOON 78

Naamlooze Vennootschap
W. D. MEINEMA

Zoo juist verscheen:
de tweede, geheel
omgewerkte en ver-
meerderde druk van
Nieuwe Methoden
voor Elementair-
analyse

Prof. H. TER MEULEN
en
Dr. J. HESLINGA

72 bladz. met 9 photo's
en 25 teekeningen.

Prijs ingenaaid f 2.40

TECHN. HOOGESCHOOL

Private Promotie.

Ter verkrijging van den graad van doctor in de technische wetenschap zal de heer Anton Johan Tulleners, scheikundig Ingenieur, op Donderdag den 6den April 1933, des namiddags van vier tot vijf uur, in de vergaderzaal van den Senaat, Oude Delft No. 118, tegenover eene commissie uit den Senaat der Technische Hoogeschool, een proefschrift en stellingen verdedigen, beide goedgekeurd door den Promotor Prof. Dr. Ir. H. I. Waterman.

De titel van het proefschrift is: „Het gebruik van aethyleen en homologen in de chemische techniek”.

Private Promotie.

Ter verkrijging van den graad van doctor in de technische wetenschap zal de heer Johan Gerard Schlingemann, werktuigkundig Ingenieur, op Woensdag den 5den April 1933, des namiddags van vier tot vijf uur, in de vergaderzaal van den Senaat, Oude Delft No. 118, tegenover eene commissie uit den Senaat der Technische Hoogeschool, een proefschrift en stellingen verdedigen, beide goedgekeurd door de Promotoren Prof. Dr. J. A. Veraart en Prof. Mr. A. C. Josephus Jitta.

De titel van het proefschrift is: „Het voorkomen en beslechten van arbeidsgeschillen”.

De Rector Magnificus,
J. A. GRUTTERINK.

De Secretaris van de Afdeeling der Bouwkunde van de Technische Hoogeschool te Delft maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-examen voor Bouwkundig Ingenieur, dat zal worden afgenomen in Mei-Juni a.s., zich daarvoor schriftelijk hebben aan te melden vóór 5 Mei 1933 bij den Secretaris van de Afdeeling der Bouwkunde.

Economisch Privatissimum Prof. Dr. J. A. Veraart.
In de data en uren van het Economisch Privatissimum van Prof. Dr. J. A. Veraart worden nog de volgende veranderingen aangebracht:

Maandag 3 April 1933, te half zeven: C. van Leeuwen, Haven-schappen.

Woensdag 26 April 1933, te acht uur: C. L. M. Lambrechtsen, De economische invloed van de beurs.

Maandag 1 Mei 1933, te acht uur: H. R. Monteiro, De grondslag van het geld naar de opvattingen van Prof. Goudriaan en Prof. Dr. C. A. Verriijn Stuart.

Woensdag 3 Mei 1933, te acht uur, en verder, zooals reeds op de Vierde lijst van Voordrachten aangegeven.

VAKVEREENIGINGEN

Technologisch Gezelschap.

Excursie naar België op 10, 11 en 12 April 1933, onder leiding der Professoren Dr. Ir. H. I. Waterman en Dr. F. E. C. Scheffer.

Bezoekt zullen worden de navolgende bedrijven:

Maandag 10 April: Compagnie néerlandaise de l'Azote te Sluiskil; Dinsdag 11 April: Spiegelglasfabriek te Sas van Gent; Woensdag 12 April: Electriche Centrale met neven-bedrijven te Langerbrugge.

Gelogeerd zal worden in Gent. Nadere bijzonderheden zie T.G. bord. Kosten voor deelname f 35.—. Inteekelijst T.G.-bord, Westvest 9. Max. aantal deelnemers 20.

De inschrijving sluit Maandag 3 April, 15 uur.

De Excursieleider,
P. N. DEGENS. Jr.

„Leeghwater”.

5 April: Lezing Prof. J. C. Andriessen: Postmachine.

7 April: Excursie Rotterdam—Postkantoor.

eind April: Excursie Textielindustrie—Leiden.

Namens het Bestuur,
W. N. SLOTBOOM, Secr.

Vereeniging voor Technische Physica.

Excursie op Dinsdag 4 April a.s. naar de „Philips Demonstratiezaal” te Amsterdam, en de „Nederlandsche Seintoe-stellen Fabriek” te Hilversum.

Programma: 8 u. 31 Vertrek uit Delft; 8 u. 42 Vertrek uit Den Haag H.S.M.; ± 10 u. Bezoek aan de Demonstratiezaal; 11 u. 50 Vertrek uit Amsterdam naar Hilversum.; 12 u. 45 Lunch in het hotel „Hof van Holland”; ± 14 u. Bezoek aan de Phohi zender te Huizen; ± 15 u. Bezoek aan de N.S.F.; 17 u. 16 Terugreis waarschijnlijk met deze trein, is echter verder naar eigen verkiezing.

Kosten met inbegrip van treinreis heen en terug uit Delft en lunch f 4.75. Kosten zonder de treinreis f 2.50.

Inteekelijst bij Wensveen, concierge Techn. Physica; de lijst sluit Zaterdag 1 April, 12 uur.

Namens het Bestuur,
J. W. VAN HASSELT,
Secretaris.

BIBLIOTHEEK T. H.

Uit de Bibliotheek wordt vermist:

„Zeitschrift des Vereins deutscher Ingenieure, Bd. 75, 1931, 1e helft.

Degene, die deze band in zijn bezit heeft, wordt verzocht zich onmiddellijk aan het Uitleenbureau te melden, teneinde hier-voor een recu te teekenen.

De Bibliothecaris,
Ir. Dr. A. KOREVAAR.

REPETITOREN

BOUWKUNDE, CONSTRUCTIEVE ONDERDEELLEN VAN GEBOUWEN bij N. C. H. M. v. d. Drift, Architect (Oud-assistent T.H.), Stevinstraat 173, Scheveningen, te bereiken met lijn 9 of blauwe tram.

ELECTROTECHNIEK bij Ir. Ch. L. van Weynsbergen assistent T.H., Choorstraat 49.

ENGLISH CONVERSATIONAL LESSONS f. 1.— per hour by Mr. William W. Davidson, van Leeuwenhoeksingel 27 — Delft.

NATUURKUNDE EN THERMODYNAMICA bij Ir. J. Sack, assistent theoretische en toegepaste natuurkunde, Rotterdamsche weg 143 H, Delft.

WISKUNDE. ALG. en BIZ. NATUURKUNDE, THERMODYNAMICA, KL. VIERKANTEN, HYDRAULICA, MECHANICA, BOUWKUNDE, THEORIE van MAXWELL, FUNCTIELEER bij O. Donker, Nieuwelaan 40, Delft.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij Mej. P. Blok, Leerares M. O. Voorstraat 63, Delft Tel. 951.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE, NATUURKUNDE, THERMODYNAMICA, THEORETISCHE MECHANICA EN KINEMATICA bij Ir. J. Kropveld, w. i. en cand. wis- en natuurk., de Vliegerstraat 32b, Rotterdam.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij A. Th. Sedee, Leeraar Gymnasium, Waalsdorperweg 37, den Haag, tel. 775264. (Van station H.S.M. te bereiken met buslijn R.)

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T. H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

Wiskunde, natuurkunde, mechanica, ELECTROTECHNIEK, wisselstroomtheorie, theorie van Maxwell, constructie, enz. WERKTUIGBOUWKUNDE voor E₁, E₂ en E₃, Metallografie bij Ir. S. HEKSTER, Oude Langendijk 1^B.

Voor deelname aan deze rubriek (25 plaatsingen voor f 25.—) wende men zich tot de Admin. van „De Spiegel”, Hippolytusbuurt 6, Tel. 160

D. S. V. V.

Leiden — Delft 3—3.

Onder schitterende weersomstandigheden werd deze wedstrijd gespeeld.

Al spoedig lukte het Delft de leiding te nemen, zoodat het ernaar uitzag, dat een gemakkelijke overwinning behaald zou kunnen worden. Doch de voorhoede wist van de haar geboden kansen geen gebruik te maken. Tot overmaat van ramp deed een der Delftenaren de bal in eigen doel belanden. De rust ging met gelijke stand in (1—1). Daarna kreeg men het zelfde beeld als te voren te zien. Leiden wist beter van de geboden kansen gebruik te maken, zoodat de stand vijf minuten voor het einde 3—2 voor Leiden was. Doch Diepeveen voorkwam de nederlaag, door de stand gelijk te maken. Daarna werden de spelers op de Soc. Minerva gastvrij ontvangen.

10 Maart. Delft — Utrecht 3—3.

Onder de zelfde gunstige omstandigheden had deze wedstrijd plaats. Voor de rust was Delft zeer in de overmacht, zoodat de rust inging met de stand 3—0 voor Delft. Door dit succes bevangen, verslapte het Delftsche spel, zoodat het minder technisch spelende Utrecht de gelegenheid kreeg om het tot een gelijk spel te brengen 3—3.

Blijdenstein en van Dapperen blonken in deze wedstrijd uit. Na afloop werden de gasten op de Soc. Phoenix ontvangen.

16 Maart. Oefenwedstrijd tegen Concordia.

In stroomende regen en op een uiterst glad veld werd een wedstrijd tegen een sterk Concordia elftal gespeeld. Dr. Thomé, die zijn dag had, scoorde zes maal. Ruys wist de eer te redden. Stand Concordia — D. S. V. V. 8—1.

INTERACADEMIALE.

Utrecht zal dit jaar het Interacademiaal voetbaltornooi organiseeren. Gespeeld wordt op het veld van Kampong te Utrecht. Indien er liefhebbers zijn, die in het tweede elftal mee willen doen, worden dezen verzocht, te willen teekenen op de lijst op de lessenaar, of zich bij den heer Huysman te melden. A.s. Maandag zal dit elftal samengesteld worden.

J. CLEYNDERT, Secretaris.

HET DAGELIJSCH AVONDMAAL.

Een troost is er wel. Als men ten minste in Delft gaat wonen. Het is niet noodzakelijk, dat Uw vrouw het eten zelf kookt, iets, dat vooral in de latere jaren van de echtelijke vereeniging tot de onverkwikkelijkste tooneelen aanleiding kan geven. Het avondmaal behoort tot de dingen, waarmee de goedgeaarde gade, het humeur van haar man uitstekend kan maken, maar ook zoodanig verknoeien, dat de samenleving een waarachtige hel op aarde wordt. De vrouw ziet dit heel goed in. Daarom behoort het tot haar grootste zorgen, de maaltijden dag in dag uit in de puntjes af te werken. Men begrijpt gemakkelijk, hoeveel van haar kostbare tijd zij hiervoor moet besteden. Dit heeft zijn slechte gevolgen: zij wordt baloorig en vindt zich te kort gedaan. Omdat het echter niet alles is van de kok te eten, zit er voor haar toch niet veel anders op, dan zich iedere maal wederom persoonlijk bezig te houden met het klaar maken van den avondisch, want de moderne dienstboden kan dat onmogelijk toevertrouwd worden, tenzij men zoo gelukkig is geweest er een van het ouderlijk huis mede te kunnen nemen, iets, dat wel weinig zal voorkomen. Ware er slechts een oplossing te vinden! De Chr. Ver. van Huis-

vrouwen in Delft heeft deze op zeer verschillende wijzen trachten te vinden, onder andere met een centrale keuken. Al deze plannen hebben echter schipbreuk geleden op het verschil van smaak der aangeslotenen, dat zoo groot was, omdat deze uit milieu's kwamen, die hoegenaamd niets meer met elkaar gemeen hadden. Er moest een keuken gevonden worden voor den beschaafde tong. De eenige, die daarvoor in aanmerking kon komen, is die van de Societeit Phoenix geweest. Na lange vergaderingen, waarbij het Bestuur er opmerkzaam op gemaakt is, welk een dienst het de Delftsche ingezetenen daarmee bewijzen zou, en welk een menscheijk werk het hiermee in staat was te volbrengen, heeft dan toegestemd, aan gegadigden prima diners te leveren, franco aan huis, waarbij getracht wordt deze zooveel mogelijk te doen gelijken op de gerechten, die op de spijskaarten voorkomen, waaruit de leden dagelijks hun keuze bepalen, om zodoende de zekerheid te geven van de uitstekende samenstelling! Voor het gemak laten wij nu eenigen volgen, en tevens een korte samenvatting voor bijzondere gelegenheden, als daar zijn, verjaardagen, doop van de jongstgeborene, oude jaar, nieuwe jaar, Paschen en anderen. Voor dagelijksch gebruik komen, naar keuze, dan de onderstaande in aanmerking:

f 0.60

Krooten.

f 0.70

Peenen met uien.

Havermout van karnemelk.

f 0.90

Hutspot van snijboonen, spek.

(bijzonder lekker).

f 1.05

Middenstuk van f 1.40.

f 1.50

Bloemkoolsoep.

Macaroni met stoofsla.

Maizena-vla.

f 2.—

Koninginnesoep.

Gebakken bokking, aardappelen, stoofpeertjes.

Ossenhaas, rijst, oog.

Watergruwel.

Dessert.

Voor de Zaterdag en Zondag, als er gasten komen, kan gebruik worden gemaakt van een der volgende combinatie's! Het is gewenscht dit echter even van te voren op te geven, dan kan erop worden gerekend.

f 2.50

Schildpadsoep.

Schelvisch, aardappelen, spinazie.

Gekookte Fazant (haan), frituur, sla, ravigotte saus.

Fruits.

f 3.50

Boerenjongens.

Bouillonsoep.

Tong à la Meuniere, spaghetti, andyvie, tomatensaus.

Asperges, verloren ei, kaneel.

Reebout, abricozenjam, augurkjes.

Rocquefort met beschuit.

Poffertjes.

Druiven.

f 4.—

Kop snert.

Kalfsvleeschroquettes met chocoladevla.

Gebraden konijn, roode kool, patattes frites.

Kabeljauw, aard., pikante saus, rabarber.

Houtsnip met compote.

Kaas.

Vanille ijs.

Vijgen.

Voor zeer bijzondere festiviteiten heeft het Bestuur nog een tweetal menu's samengesteld, dat om zijn uiterste billijkheid vergeleken met dat wat men er voor krijgt elke critiek het zwijgen oplegt. Het Bestuur kan de volgende samenstellingen ten zeerste aanbevelen, en geeft, omdat het denkt er een groot succes mee te oogsten, zoodat het de moeite en kosten zeker loont, bij ieder couvert de volgende kaart gratis. Het is in werkelijkheid in tweekleurendruk uitgevoerd en de namen worden apart ingevuld. De kosten zijn respectievelijk f 5.— en f 9.—.

M E N U

Ter Gelegenheid van de Vijf en Twintigste
Verjaardag van
Johanna Maria van der Heep Vervolgen-
geb. van Leekendam tot Drakenvleet.

◆
CLOCHE A MELON
POTAGE ROYALE
VOL AU VENT CHAVANNES
POITRINE AU LAIT DE VEAU, FRAISES, GAUFRETTES A LA MELASSE
HURE DE SAUMON, POMMES DE TERRE, CHICORÉE DE BRUXELLES
LIÈVRE DE LUXE, MOUSSE DE CITROUILLE
MOUTARDE ESPAGNOL
FROMAGE SUISSE
GLACE
CITRIQUE A L'EAU
DESSERT

Sociëteit Phoenix.

28 Sept. '33.

Menu

A l'occasion du Baptême de
Johan Hora Adriaan Pieter
van Echten,

le 24 Decembre 1933.

◆
Grape fruit
Caviar à glace illuminée
Garniture de pis
Hors d'oeuvre très distingué
Entremets
Potage au grand duc
Truite au Luissanet, pois goulus, riz
Cuisses de grenouilles, mûres sauvages, poirs
Cochon de lait en quatre jambes sorties
Torte au chocolat de vinaigre
Fromage délicieux extrêmement fétide
Pêche Melba à la grande noblesse dégénérée
Fruits
Bonbons
Deux oeufs durs
Confitures de Gingembre
Verre de vin ou Cafe Noir

Sociëteit Phoenix

BOEKBESPREKING

„PERIODIEKE ABSTINENTIE IN HET HUWELIJK”

door Dr. H. F. van Heel.

Een dezer dagen werden wij verblijd met de toezending van dit aardige en uiterst belangwekkende werkje, dat een nadere kennismaking overwaard is.

Het boekje is, zooals de schrijver in het voorwoord opmerkt, de vrucht van een jarenlange ervaring in alle lagen van de maatschappij opgedaan, en de naam alleen al van de geleerde en deskundige auteur waarborgt ons, dat we hier in een klein bestek (het boekje telt slechts een 76 bladzijden druks) op onderhoudende wijze zullen worden ingewijd in de wijze en mate, waarop abstinentie in een gelukkig huwelijk geboden is. Het boekje beoogt niet, een nieuwe huwelijksmoraal op te dringen, want, zooals de schrijver trouwens ook zelf opmerkt: „Ieder gezond huwelijk (d.w.z. een huwelijk dat niet door innerlijke spanningen uit elkaar is gerukt) is er een van geven en nemen, en dus zal de graad, waarin de abstinentie zal kunnen worden doorgedreven, door de gehuwden zelf moeten worden bepaald. De nu volgende bladzijden willen slechts een weinig helpen, de zoo moeilijke maatstaf aan te leggen.” En volgens ons is de schrijver daarin voortreffelijk geslaagd. Aan de hand van een collectie alleraardigste geïllustreerde anecdoten (door de welwillendheid van eenige zeer veel gelezen weekbladen ter reproductie afgestaan), betoogt de spreker dat heel veel ellende in huwelijken, die zich door de buitenwereld als volmaakt gelukkig laten aanzien, veroorzaakt wordt door het drankmisbruik van de echtgenoot, die tegen een tijd, dat ieder weldenkend mensch reeds lang ter ruste is, zijn vrouw, die door een vermoeiende dag haar rust zoo noodig heeft, door luid gestommel op de trap, smijten met schoenen, en klapperen met deuren, het slapen ten eenenmale onmogelijk maakt.

Dat geregeld voorkomen van deze tafereeltjes tot ongezonde toestanden moet leiden, is duidelijk. Men kent ze wel, de plaatjes uit onze Nederlandsche en overzeesche Magazines: de verliefderlijkste echtgenoot, als een zoutzak onder aan de trap liggend (de lezer vergeve mij dit misschien wel wat ondeugende beeld!), schandelijke taal uitslaande! Is het dan verwonderlijk, dat de vrouw eindelijk haar geduld kwijt raakt, en als een dreigende daemon haar schampere opmerkingen door het trappat slingert?

Hoevele anecdoten danken niet aan deze toestanden hun bestaan!

En Dr. van Heel laat hier nog eens heel duidelijk uitkomen, hoe flauw en ongepast het eigenlijk wel is, grappen te maken over dit kwaad, dat al te veel voortwoekert in de hedendaagsche maatschappij.

Het spreekt van zelf, dat de schrijver ook uit zijn eigen praktijk een menigte voorvallen vermeldt, die hem bijzonder hebben getroffen.

Een ervan is zóo merkwaardig, dat ik niet kan nalaten, er even de aandacht op te vestigen.

Het betrof hier namelijk het gezin van een rijke bankier A. (man, vrouw, en een vierjarig dochttertje). A. nu, had met eenige beurskennissen de middag in een café doorgebracht, en meer aalbessenjenever gedronken, dan goed voor hem was. Zoo kwam hij, zooals men dat wel pleegt uit te drukken, eenigszins boven zijn theewater thuis. Men kan zich voorstellen, dat Mevrouw A. haar man geducht onder handen nam, en hem waarschuwde, toch niet meer zooveel aalbessenjenever te drinken! Dit alles had plaats in tegenwoordigheid van het dochttertje!

's Avonds was er ten huize van A. een intiem dinertje, zakenvrienden (andere dan die waarmee hij de middag had zoek gebracht!), met wien hij binnenkort een belangrijk contract hoopte af te sluiten.

Niet zoodra waren de heeren gearriveerd, of het dochttertje, het gebeurde van 's middags nog versch in het geheugen, flapte er uit: „Pappie heeft te veel alebesse . . .” Voordat ze kon uitspreken werd haar de mond gesnoerd.

De zakenvrienden evenwel meenden verstaan te hebben, dat de Heer A. „te veel à la baisse . . .” gespeculeerd zou hebben!, namen onmiddellijk afscheid, en repton verder nooit meer over het contract, wat voor A. een belangrijke schadepost beteekende. Dat hij sinds dien de flesch niet meer heeft aangeraakt, en een overtuigd onthouder is geworden, spreekt van zelf!

Nog veel zou er over dit boekje te schrijven zijn, doch slechts, wanneer men het zelf met aandacht gelezen heeft, kan men ten volle de motieven waardeeren en begrijpen, die de schrijver ertoe leiden, aan het slot met pathos uit te roepen:

„De kast met de Jeneverkruik
Geeft Huwelijk met Drankmisbruik!”

dus: *Periodieke Abstinentie*
Waarborgt een gezonde Existentie!

Dat het boekje zijn weg door de wereld moge vinden! L.

BLOEMBINDERIJ
TEL. 980

FLORAL ART
HOUTTUINEN 24^A

Fa. GEBR. VAN DER VALK
L. D. S. C.

Delftsche Foto-, Kino- en Projectiehandel
Peperstraat 15 Telefoon 1329

ONTWIKKELEN en AFDrukKEN
TEGEN LAAG TARIEF

HEDEN ONTVANGEN
EEN GROOTE SORTEERING
ALBUMS
VAN HET BEROEMDE HUIS
MELINS (ZWEDEN)

ALLEEN VERKOOP VOOR DELFT
FRED. ALEX. ALBERS
LEVERANCIER van het DELFTSCH STUD. CORPS

„THE LOMBARD HAT”

EEN PRIMA HOED
VOOR F 8.50

W. Crown
TELEFOON 184
PEPERSTRAAT 7

Onderget. maakt door
dezen bekend, dat hij ook
voor Heeren Studenten
allerlei werkzaamheden
aan Meubilair verricht.
— Vraagt prijsopgaaf. —

N.B. Verhuizingen in en bui-
ten de stad onder garantie.

Telef.: 1061
Giro: 148427

Beleefd aanbevelend,
F. M. D. v. d. Gaag,
Meubelmaker
D.S.S. Phoenix
van Bossestraat 45

N. VENEMA - DEN HAAG

HEEREN- EN DAMESKLEERMAKER - BONTWERKER

ANNA PAULOWNASTRAAT 19 - TELEF. 113126

SPECIAAL ENGELSCHES STOFFEN

TREEDT

ALVORENS UW DISSERTATIE IN DRUK TE
GEVEN, EERST IN ONDERHANDELING MET
NAAMLooZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA
MONOTYPE-DRUKKERIJ
HIPPOLYTUSB. 6 DELFT TELEFOON 160

Het adres

voor Uw koffietafel is en
blijft bij

W. G. v. d. Ham

Wij leveren U uitsluitend
eerste kwaliteit

fijne vleeschwaren
prima kaassoorten
tegen lagen prijs

Grootste sortering
vleesch- en vischconserven
Verkade's artikelen
Wijnen van Kempinskie.

Bestellingen worden aan huis bezorgd
OOSTEINDE 165, TELEF. 885
FREDERIK HENDRIKSTR. 9
OUDE DELFT 111^B, TEL. 157

VOOR

Bontjassen
en
Bontjerkers

IN ALLE PRIJZEN

Bontbewerking
op eigen atelier
onder volle
garantie

Hofleverancier

Tel. 113852

Firma
B. SCHOEMAKER
Westeinde 29, Den Haag

HET NIEUWSTE IN
DAMESHANDWERKEN
ALLEEN IN HET

HANDWERKHUIS „HET SPINNEWIEL”

JEANNE DEN BLANKEN
WIJNHAVEN 16 - DELFT

DODGE GARAGE

M. J. v. d. KRAAY TELEFOON 41

VOOR DE OUDE GARDE, VAN OUDS, TINUS V. D. KRAAY

VERHUUR VAN LUXE AUTO'S

NOORDEINDE 40

LAAT UW

VEREENIGINGSDRUKWERK
STEEDS VERVAARDIGEN BIJ
de drukkerij van

„De Spiegel”

Elke order wordt direct gereed gemaakt.

CARNAVAL.

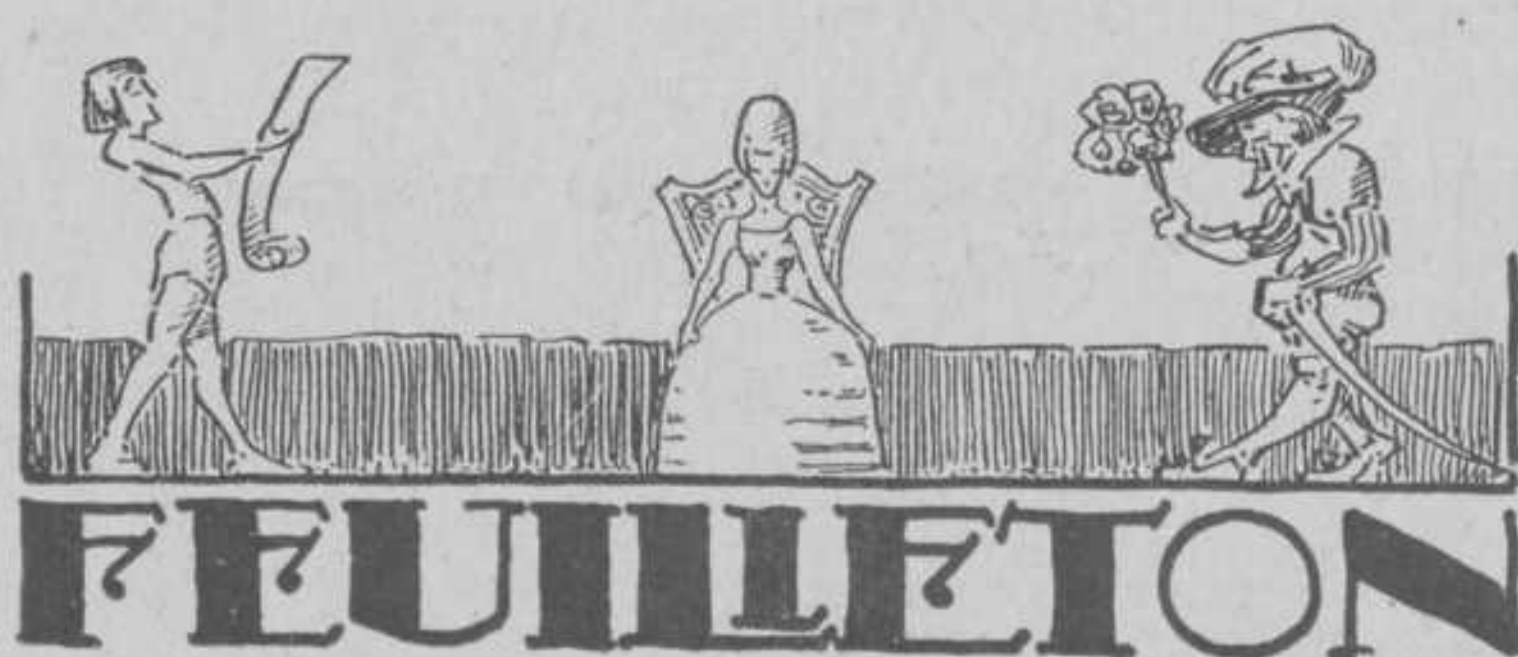
„O Lizeletti, jouw confetti maakt mij gek,
Blijf niet langer met mij hossen,
Laat niet langer meer je klompjes klossen,
Ga met mij naar een klein vertrek.

Lacht die loge je niet toe,
Daar zoo knusjes achteraan?
Kom nu schatje, toon je toch een beetje moe
Laat die vrijers heusch hun eigen weg maar gaan.

Kijk, hier in dit hoekje, is een plaatsje voor ons twee,
't Is er heerlijk stil en duister,
't Verhoogt zoo zeer de luister
Van dit feest vol roes en vrée”

. . . . 's Morgens, bij 't ochtendglören
Stonden zij nog steeds bijeen.
Zonnestraal, zoo juist geboren,
Spelde om haar mondje heen.

v. d. V.

KLATERGOUD.

Het circus Le Papillon.

De circusdirecteur begeleidde zichzelf met zijn rijzweepje, streek in groote teederheid de haren van zijn hooge hoed glad en richtte zich aldus tot het publiek:

Dames en Heeren! Gij zijt hier gekomen uit nieuwsgierigheid. De roem van eenig te zijn in de geheele circuswereld, die overal waar het circus Rausch zich vertoont, haar vooraf pleegt te gaan, heeft u hier heen gelokt. En niet ten onrechte, want welke lang verwachte gast heeft zich in grooter mysterie gehuld dan het circus Rausch.

Maar, Dames en Heeren, ik moet het u bekennen, deze glorie is niet geheel onbevlekt gebleven. Misschien hebt gij er reeds iets van vernomen en hebben enkelen onder u gemopperd:

„Het zal me ook een kale boel worden. De zaak is al bijna failliet. Ze zeggen, dat er een groot gat in de tent zit, waardoor het naar binnen regent en een deel der tribunes verkocht is om voer voor de kippen te koopen. Laten wij daarom geen kaartje voor Circus Rausch nemen, want dan koopt ge een kat in de zak.”

Het doet me genoegen, Dames en Heeren, u toch hier te zien. Weet dan, dat wat ge hier om u heen ziet, niet het circus Rausch is. Een noodlottige fout van het vakverbond der circusartisten was oorzaak van een grove mystificatie, waardoor op alle reclame-biljetten een verkeerde naam werd gedrukt.

Maar, geacht publiek, gij kocht geen kat in de zak. Hier staat voor u Mr. Johnny, directeur van het circus Le Papillon, eigenaar van de zeven parelgrijze merrie's uit Andalusië en leider van het ensemble dat dezen avond voor u hoopt op te treden.

Geeft uw oogen de kost! Prima zeildoek. First class tribunes, een groote sorteering weldoorvoede kippen en drie olifanten, die u straks tijdens de pauze in de stallen kunt gaan bezichtigen.

Helaas, de vierde, little Betsy, is gestorven aan de giftige bacil, die hier deze lage landen teistert. De hersengriep heeft hem in enkele dagen overmeesterd en deze eerste voorstelling na zijn dood willen wij niet laten voorbijgaan, zonder onze trouwe medewerker een kort oogenblik te gedenken. Een weinig stug in den omgang, maar met een hart van goud, betreuren allen, die hem beter kenden, een groot vriend in hem. Der immer strebend sich bemüht . . . Hier stokte de directeur en zuchtte diep.

A propos, Dames en Heeren. Deze droevige gebeurtenis hebben wij aangegrepen, om met der daad onze erkentelijkheid en toegenegenheid voor het kleine Holland te betoonen, door het geraamte van deze wonder-olifant te schenken aan het Lambert van Meerten-museum te Delft, waar het cadaver van „Little Betsy” tot in lengte van dagen getuigenis kan afleggen van de schitterende voorstellingen van het circus Le Papillon.

Het geklap van de officieele tribune was ditmaal zoo oorverdovend, dat de directeur, wiens gelaat reeds purperrood geworden was van inspanning, zich bijna niet meer verstaanbaar kon maken.

Laat ik u niet langer ophouden, bracht hij hijgend uit. In de stallen brullen reeds de leeuwen, hitsig geworden door het vleesch van Little Betsy.

Dames en Heeren! Stilte voor de parelgrijze merrie's uit Andalusië!

De zweep gierde door de lucht, groote stofwolken werden opgeworpen, op de piste buitelden eenige clowns, maar het publiek had geen aandacht voor hen. Zij zagen slechts de zeven grijze paarden, die sidderend op hun hooge beenen, nerveus wachtend op het sein van den directeur.

De kapel zette een vlugge wals in en rythmisch deinden de glanzende paarden op vlugge maten der muziek.

Nog eenmaal steigerden de dieren in een fenominale slot-apotheose, een schrille fluittoon doorsneed de lucht en de paardenknechts voerden snel de dieren weg door de achteruitgang naar de stallen, de directeur buigend achterlatend in het midden der arena.

Toen het applaus bedaard was, annonceerde Mr. Johnny, met een hoofdsch gebaar in de richting der artiesten: het wereldvermaarde trapeze-paar, „The flying sisters”, Lola en Silvia.

Snelle buitelingen, hoog boven in het circus, tusschen latten en touwwerk, wuivende rokken en armband-gefonkel, dan schiet de blonde Silvia in een wijde boog door de lucht en ploft neer in het mulle zand. De olifantentemmer schiet toe en draagt haar hoog boven zijn hoofd uit het circus.

De ademlooze spanning onder het publiek lost zich op in een massale zucht en een daverend klapsalvo bewijst aan de artieste de verdiende eer voor het waagstuk.

Langzaam klimt de donkere Lola bevend langs de touwladder naar beneden.

* *

De maansteen halsketting.

In de gammele woonwagen, waar het slangenterrarium zich bevindt, zit Lola voor zich uit te staren. De groene lievelings-slang Urbanus die zich om haar hals heeft gekronkeld, glimt in het spaarzame licht van de walmende petroleumlamp.

Nu moet zij het met zichzelf uitvechten.

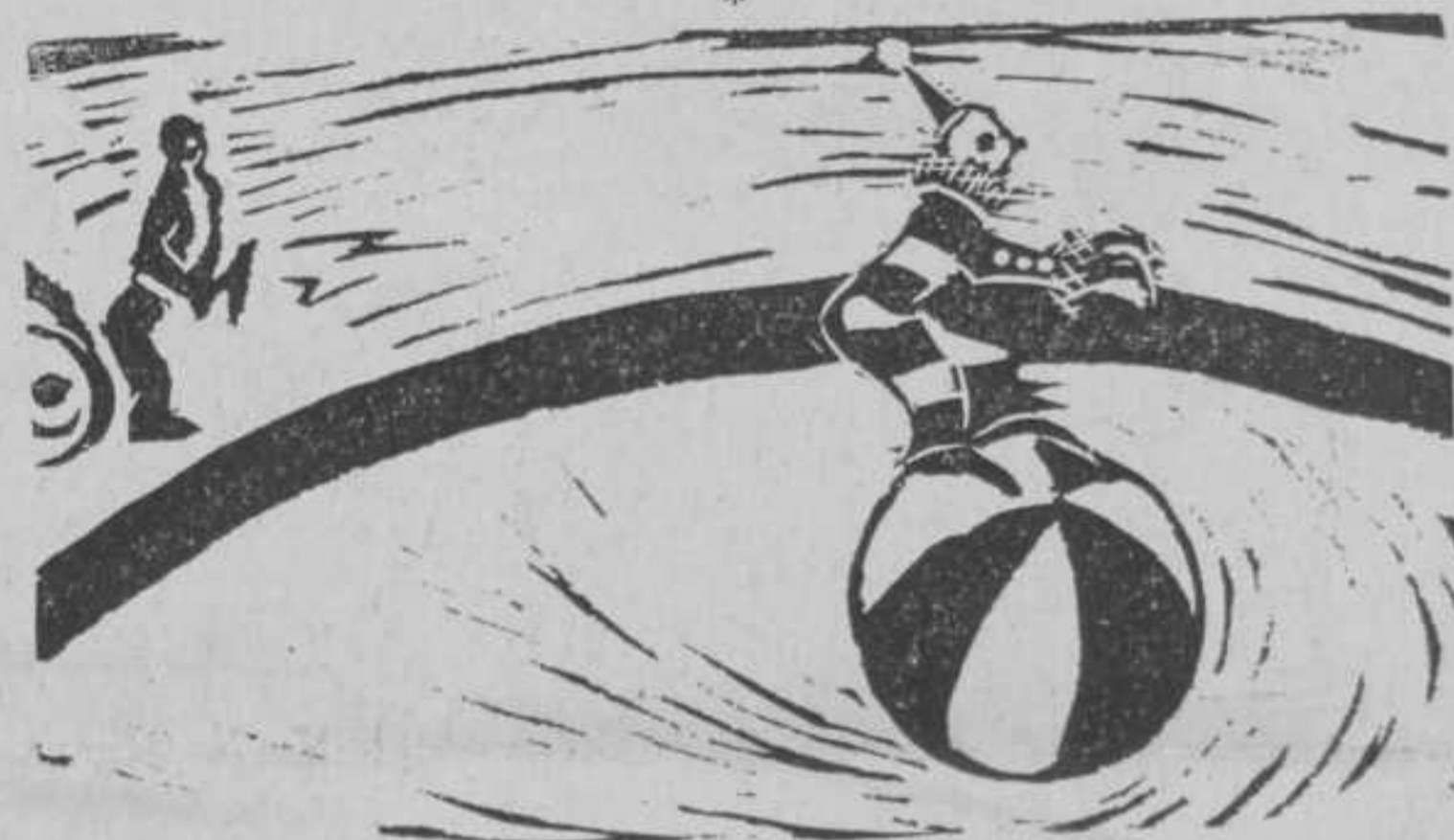
Wat eigenlijk? Wat is er eigenlijk gebeurd?

Het zweet staat haar op het voorhoofd. Hoe lang had Tito niet tusschen haar en Sylvia gewiefeld; ten slotte had hij de kleine blonde gekozen. Dat was nog geen maand geleden. Nu was ze dood gevallen, boven uit het circus, niemand had wat gemerkt en de voorstelling was gewoon doorgegaan.

Silvia was dood. Voorzichtig streelden haar vingers de halsketting van maansteen. Maansteen verwekken liefde, had ze altijd geloofd. Daarom was ze zeker verliefd geworden op de clown Tito.

Voorzichtig gespte ze de ketting los — die had ze nu toch niet meer nodig en begaf zich vastbesloten naar de sminkkamer der mannen.

* *

Tito's nieuwe attractie.

Het clowntje blert.

Dikke tranen rollen over zijn met roode menie en kalk besmeurd gezichtje en bederven de grime, welke hij zoo juist met veel zorg heeft aangebracht.

In de verte brult een leeuw, de trompetten schetteren een wilde muziek, het getrappel van paardenhoeven dringt tot in de kleedkamers door, waar Tito hulpeloze pogingen doet voor de spiegel om zijn gezicht weer in orde te krijgen.

Direct begint de pauze en daarna zal hij moeten optreden. Het circus moet doorgaan, vijftienhonderd menschen hebben betaald en willen waar voor hun geld, ook al valt de kleine Silvia dood. Hij had het gezien en als een waanzinnige gehuld, maar het had niets gegeven.

Nu was ze dood en lag opgebaard in de tent van den olifantentemmer.

Hoe was het mogelijk geweest?

Niemand had het begrepen!

O, die vervloekte voorstelling. Alles liep door elkaar, tranen en smink. Dan nog maar wat poeder, witte poeder.

Oh Silvia, kleine Silvia.

Zijn magere schouders schokken onder het witte pak en zijn gezicht schijnt een dwaas grijnzend karnavalsmasker.

Een zacht tikken op de deur hoort hij nauwelijks, maar wanneer Lola binnen treedt en hem voorzichtig opbeurend tracht te troosten, is hij toch dankbaar. Met een haast moederlijke teederheid legt ze hem de glinsterende maansteen ketting om de hals en spoort hem aan zich voor het komende nummer klaar te maken.

De pauze is afgelopen.

Reeds dartelen de melodieuze tonen van de lachende saxofoon door de cirsustent en Tito weet dat zijn oogenblik gekomen is. Met vlugge passen, de bijna twee meter hooge kleurige gummibal boven zijn hoofd balanceerend, danst hij de arena binnen. Het geroezemoes verstomt en men is een en al aandacht. Tito laat de bal in het zand ploffen en weet met een vlugge sprong er boven op te klimmen.

Nu moet hij dansen, maar het is alsof zijn beenen verslappen. Dien plof van een uur geleden hamert nog in zijn hoofd.

Silvia . . . Silvia . . . Silvia is dood.

Haar bleeke gezicht, waarop bloed en rouge zich hebben vermengd, komt hem in gedachten.

Nu ligt zij daar wit en slap op het veldbed in de tent van den olifantentemmer. O, hoe vreeselijk!

Hij struikelt, tracht huilend de bal weer te beklimmen, die steeds verder rolt, zijn spieren hebben geen kracht meer en dikke tranen droppelen in het zand.

Dan gelukt het hem en hij danst niets bemerkend van de dwaze grimassen op zijn behuid clowngezicht, waarom het publiek giert van de pret. Alleen de directeur is onrustig, maar tot zijn verwondering is het publiek een en al enthousiasme, en huldigt de beroemde clown met een spontane ovatie. Alles loopt goed af en na de voorstelling beloofd de directeur hem voor nadere bewerking van dit nummertje een belangrijke premie.

* *

Maansteen.

Een maand later.

De tranen stollen tot maansteen en maansteen zijn de verwekkers van nieuwe liefde. Zoo geloofde ten minste de donkere Lola, haar tijd rustig afwachende bij het terrarium met de slangen.

Wonderen van sensatie verrichtte zij met haar lugubere vrienden, die zich kronkelden om het gladde mollige lichaam, dat zij dreigden te verpletteren, zoodat de circusbezoekers naar hartelust konden griezelen en vol bewondering waren voor deze bekoorlijke donkere vrouw, die zoo'n groote macht bezat over deze angstaanjagende dieren.

Aan de trapeze waagde zij zich niet meer, een nieuw paar was geëngageerd, en de tijd, die haar overbleef, besteedde zij om Tito met een hartstochtelijke teederheid te verzorgen.

Lang duurde het dan ook niet of Lola begreep, dat de overleveringen, waar zij zoo vast op vertrouwd had, bewaarheid werden.

* *

Mariage.

De trompetten schetteren een bruiloftsmarsch, trommels roffelen en de koperen klanken van het fanfare-orkest doortrillen de lucht.

Hoog boven de daken van Delft, boven de straten en de pleinen, tusschen de wolken drijft de zon als een gele chrysaant in een blauwe schaal.

De hemelkoepel welft zich boven de hoofden eener reusachtige menigte, die de stoet begeleidt. De exotische pracht der perzische vrouwen; de groote bruilinglanzende negers gezeten op dromedarissen, de gemuilbande leeuwinnen aan weerszijden van het bruiloftspaar, brengen het volk in extase. Met groote geopende kinderoogen staan zelfs oude vrouwtjes en bejaarde mannen het schouwspel gade. Zijn dat dwergen of misschien gevaarlijke kobolden, losgebroken uit de hel? Maar de directeur glimlacht en verklaart aan de belangstellende dorpelingen dat het pigmeëen zijn, kleine goed doorvoede oude mannetjes uit de oerwouden van Afrika. De directeur glimlacht verheugd. Hij is overtuigd van zijn succes wanneer gezeten boven op een olifant, de Pigmeëen-koningin Lou-Lou passeert. Roode orchideeën prijken in haar zwart-krullende haren en onvergelykelyk is de gratie harer bewegingen.

Het was bijna gebeurd, dat de dorpelingen door al die schittering overbluft, het bruidspaar niet had opgemerkt. Vlak achter de circuskapel volgden zij, zittende in een antiek chineesche draagkoets, voortbewogen door twintig bij deze gelegenheid gehuurde pinda's, aan beide kanten geëscorteerd door de twee reeds vermelde leeuwinnen.

Was het wonder, dat de Delftsche jongemeisjes weinig aankonden besteden aan de elegante bruine bruid, wier oostersche onbewogenheid weldadig afstak tegen hun ginnegappende bedrijvigheid. De slang Urbanus die zich in wijde kronkels wentelde om Lola's gevulde hals, boezemde hen afschuw in, maar belette hen niet, welgevallige blikken te werpen op het magere zigeunergezicht van de clown Tito.

De groote Markt komt in het zicht. De stoet stelt zich in een halve maan op voor het stadhuis en nimmer had een Delftsche burgemeester onder grooter belangstelling een huwelijk wettig te verklaren.

* *

De laatste dans.

In goede orde is ondanks de sensationeele gebeurtenissen van den dag, de avondvoorstelling van het circus Le Pappillon verlopen.

De verslaggevers der kranten kunnen weer kolommen vullen, het kas-saldo van Mr. Johnny overtrof alle verwachtingen, dank zij zijn sublime reclame manoeuvre, de buurvrouwen hadden eindeloos veel te praten en zelfs een oude vrijster uit de Vlouw, die in geen tien jaar gelachen had, vertelde met mummelende stem en lippen, die als houtjes op elkaar klapperden, het verhaal van den dansende clown en zijn bruine bruid, opgetogen aan haar oudere vriendin Hier mee had voor de

buitenwereld het huwelijksavontuur van het circuspaar zijn hoogtepunt bereikt, maar toen de laatste bezoekers waren verdwenen, stroo en afval was opgeruimd, nam het fanfare orkest zijn plaats weer in. De leege circustent kreeg een feestelijk en geheimzinnig aanzicht, akrobaten en klowns, negerinnen en pigmeëen dansten in een wilde hoela — hoela dans, rond om het jonge paar. De basuins schalden, de bekkens sloegen en de zware moker der turksche trom deed de tribunes schudden. Onmerkbaar zwol de slang Urbanus langzaam op, siste van kwaadheid en Tito die begreep dat het uur van scheiden gekomen was, begeleidde zijn ega naar het slaapvertrek. Toen vervulde de zing-zang der lijven in een verheven harmonie de stilte van de gammele woonwagen tot de morgen gloorde. Tito ontwaakte en bezag zijn slapende jonge vrouw vol teederheid.

De zekerheid van een lichtende toekomst lachte hem tegemoed. Plotseling scheen het echter of haar rustige ademhaling stakte of een razende angst het masker van haar donker gelaat deed verstarren. Onverstaanbare geluiden stegen uit haar mond omhoog en schenen een geheimzinnige biecht te willen uitstooten.

Hij luisterde scherper scherper.

S S Silvia!

Ga weg van mij Een maal heb ik je gedood. Is dat niet genoeg geweest.

Tibo luisterde, eerst niet begrijpend, maar dan onbewegelijk als verstijfd van schrik

Ga weg Silvia.

Neen Neen Je krijgt het mes niet.

Ga weg. O Oh

Ja, ja. Het ligt onder de wortels van het varenkruid in het terrarium bij de slangen.

Maar ga dan weg.

Tibo wachtte. De minuten schenen te groeien tot een eeuwigheid.

Toen wist hij wat hem te doen stond.

Onder het varenkruid vond hij het mes, maar rustig als gold het zijn horloge, borg hij het weer weg, Urbanus liet een schel en fluitend gesis hooren. Ieder sliep. Het circus lag daar leeg en verlaten. Door de tentopening viel het witte morgenlicht. Geruischloos trok hij zijn clownenpak aan en danste nog eenmaal op de groote kleurige bal zijn nieuwe attractie geïnspireerd op Silvia's dood, alleen met zichzelf, met het helder inzicht in zijn gruwelijke hartbrekende tragedie.

Bedachtzaam, bijna angstig om te vallen, klom hij langs de touwladder omhoog, tot waar Silvia's trapeze hing. Hij steeg er op, staarde bijna een minuut lang voor zich uit en maakt zonder te denken voor zijn gevoel als het ware de balans op van zijn leven. De sluitpost bleek onvindbaar. Toen dook hij naar beneden en smakte met een harde plof, die door het geheele circus weerklonk, neer in het mulle zand.

Lola kwam het eerst toegelopen, wrong in wanhoop haar handen en storte zich wild huilend op de stervende. Met kussen overdekte zij zijn bebloed gelaat, scheurde de kleeren open, die zijn magere borst bedekten. Niets mocht baten. Het ijzing wekkend gekerm verflauwde en in weinig minuten kusten haar warme lippen nog slechts zijn doode hals.

Wat was dat? Een siddering maakte zich van haar meester. Haar lippen hadden de koude gladde maansteen halsketting beroerd. Snel boorg zij hem weg onder haar nachtgewaad. Toen kwamen de paardenknechts en de olifantentemmer toegelopen, die haar half bewusteloos weg voerde naar zijn tent.

* *

HET CIRCUS RAUSCH.

De laatste voorstelling van het circus Le Papillon was evenals de voorgaande druk bezocht. Het tragisch einde van de clown Tito had in alle kranten gestaan en veel opschudding verwekt, zoodat deze afscheidsvoorstelling meer bezoekers telde dan ooit. Vol spanning zag men uit naar het optreden van den directeur, Mr. Johnny, de handige conferencier, die ondanks zijn rood-opgezwollen gezicht, zich bij de bevolking in zoo korten tijd geliefd had weten te maken. Mr. Johnny treedt met loome schreden de arena binnen.

Hoe hebben we het nu? vragen zich de bewonderaars van zijn eerste optreden af. Men stoot elkander aan, fluistert zacht. Mr. Johnny begint te spreken, het gaat met horten en stooten.

Er is niets meer over van zijn eerste optreden, van zijn élatante redenaarskunst, van zijn levendige figuur, dat schijnt weggeschrompelt te zijn tot het houterig en zenuwachtig beveg van een vroegoude verlopen veertiger, ondermijnd door de drank. Wanneer het oogenblik gekomen is, dat hij de clown Tito zal gedenken, zien de gasten in de loge, hoe een groote glazen traan langs zijn doorgroefd gelaat naar beneden rolt, die hij echter handig met zijn rijzweepje weet uit te wissen.

Dames en Heeren! Het is een onherstelbaar verlies, dat wij geleden hebben. Verstrikt in de netten, geweven door on-

(Vervolg op pag. 14).

INGEZONDEN

Nog onder den indruk van het droevige voorval, waardoor een van de onzen uit de kring is weggenomen, doet het me onaangenaam aan, stemmen te hooren opgaan de Aeroclub op te heffen. Niets is minder juist.

Moeten we ons bij dezen tegenslag door de omstandigheden laten terugdringen?

Me dunkt, daarvoor is deze les te duur geweest. Nu juist, nu een van de Corpsleden ten slachtoffer valt aan zijn ambitie, is het noodig dit feit verbeteren te aanvaarden en in het oog te houden, dat helaas elke nieuwe onderneming zijn slachtoffers eischt.

We dienen ons echter helder bewust te zijn van het risico, aan het vliegen verbonden, en ons niet door blind enthousiasme laten leiden, wat wellicht de oorzaak van de tragedie op Waalhaven geweest is. Deze les is te duur, om de Delftsche motor- en zweefvliegerij aan kant te doen.

Bedenkt steeds, dat aan elke onderneming risico verbonden is; wie met de kudde meeloopt, blijft van risico vrij.

Houdt daarom de nagedachtenis in eere van hem, die zijn leven aan de D.S.A. gegeven heeft, door het werk, dat hij begonnen is, en dat hij lief had, voort te zetten.

C. C. DE MONCHY

DE STUDIE AAN DE T. H.

Vol belangstelling las ik het ingezonden stuk in den vorigen Spiegel van den heer G. A. Heyning en het Naschrift van den voorzitter van Leeghwater.

Tot mijn groote spijt moest ik echter opnieuw constateeren dat de door de Corpsleden gevoelde (althans geuite) bezwaren tegen de studie aan de T. H. en die voor W. I. in het bijzonder, beperkt blijven tot onderwijs-technische kwesties als daar bij herhaling genoemd worden: te weinig efficiency, slechte verdeling van de stof over de vijf studie-jaren e. d. Mijns inziens kan men echter de vinger leggen op grotere wondeplekken van onze Hoogeschool.

Is onze „Academie” nog nauwelijks als geestelijk centrum te beschouwen, een *beschavingscentrum* kan men haar niet noemen zonder het grootste onrecht te doen aan onze West-Europesche beschaving.

Een benauwd gevoel bekruipt ons wanneer wij telkens ervaren welk kaliberstudent door de T. H. geduld moet worden.

Ieder Corpsslid voelt het als een smaad dat men het lijdelijk moet aanzien hoe langharige individuen ongeschoren voor onze Professoren verschijnen, hoe onze teeken- en college-zalen geparfumeerd worden.

En al zou er verbetering gebracht worden, door de moeilijkheid op militaire wijze op te lossen, door een studentenuniform voor te schrijven, hoe dan de puisten weg te werken?

De door mij aangeduide wantoestand acht ik een gevolg van de verkeerde reactie van onze hooger-onderwijsleiding op de massale toename van het aantal studenten. Immers door quantitative uitbreiding van de stof verkreeg men geen selectie onder de studiosi berustend op een verschil in beschavingspeil, doch naar de meer gewone hoedanigheden van ijver en schoolsche onderworpenheid.

Als eerste eisch om te komen tot betere studiemogelijkheden stel ik een kwalitatieve verandering in de studie en de wijze van examineeren, zoodat het niet meer mogelijk zij de kennis en wetenschap onder garantie bij een repetitor te koopen of op een andere slaafsch-domme wijze zich in het hoofd te prenten. Het grootere contact tusschen hoogleeraar en student dat hiervoor noodig zal zijn wordt op het oogenblik belemmerd door het groote aantal studeerenden. Maar waarom zou men hier geen proef nemen met in het buitenland bekende studiemethoden voor hooger onderwijs, zooals bv. het Dalton-groepssysteem (dat zelfs in Rusland wordt toegepast). Het groote voordeel van dit systeem is, dat de docent een voortdurend juiste en gemakkelijke contrôle op de leerlingen heeft, zoodat een goede schifting kan plaats vinden.

Men denke zich bijvoorbeeld de volgende regeling. Er bestaat de mogelijkheid van een studie (b.v. in den zin van het Dalton-groepssysteem) waarbij een voortdurend en goed contact tusschen hoogleeraar en student gewaarborgd is. Hiervan zal alleen de élite onder de studenten profiteren. Hij, die in dit stelsel van „vrije studie” niet kan meekomen, valt uit, d.w.z. behoudt de mogelijkheid om evenals thans elk jaar een examen te doen. Deze candidaten kan men echter het vuur na aan de schenen leggen teneinde alsnog op strenge wijze te schiften. Ik ben ervan overtuigd dat in 't algemeen de jongeman van minder allooi die souplesse in zijn denkvermogen mist, die noodig is om vrij, d.w.z. zelfstandig te studeeren. Aldus zou men een schifting verkrijgen die èn de T. H. èn de ingenieursstand zeer ten goede zou komen.

H. J. KOLKMAN.

OVER DE STUDIE VOOR W. I.

Geachte Heer Heyning, wat bedoelt U met uw stuk?

Wilt U onze Technische Hoogeschool verlagen tot een *Hoogere Technische School*, een onderscheid, zooals bij het Handels-onderwijs bestaat? Het feit, dat technische scholen in naburige landen hun leerlingen aan den leiband houden, kan onmogelijk een argument genoemd worden om deze verfoeilijke toestand ook hier te lande te willen invoeren. Om een onafhankelijk en verantwoordelijk leider aan de toekomstige zeer gecompliceerde technische wereld af te leveren zal toch niemand eraan denken deze jongeman als een slaaf te laten werken aan een M. T. S. of dergelijke, door U bedoelde inrichting. Het is zeer zeker niet toevallig dat juist in Nederland een Technische *Hoogeschool* kon ontstaan en blijven bestaan.

Wij Nederlanders, mijnheer Heyning (U bent maar zoo'n halve Noorman) staan sinds 1568 op de bres voor onze vrijheid op elk gebied, en hoe meer aan deze vrijheid getornd wordt, hoe meer wij zullen protesteeren. Het zou voor onze oude vriend Willem de Zwijger een klap in 't aangezicht zijn wanneer in zijn stad de jeunesse dorée van het Nederlandsche volk zich opnieuw liet knechten. En hebt U nooit gehoord hoe en waarom het dispuutgezelschap „Vrije Studie” door onze grootvaders werd opgericht?

Ik acht uw stuk gevaarlijk voor onze studentenmaatschappij omdat U durft beweren dat met een opleiding die wars is van het begrip „vrije studie” in het buitenland, met name Engeland, *Ingenieurs* zouden gekweekt worden. Het feit dat U eenigen tijd in Engeland vertoefdet, doet den argeloozen lezer vermoeden dat U waarheid spreekt.

Waar ik niet twijfel aan uw eerlijkheid, neem ik aan dat U zich door de Engelschen deerlijk bij den neus hebt laten nemen. De gelijkstelling van de Engelsche middelbare opleiding met die in Holland is belachelijk. In Engeland „leert” men sport. De kennis van een Engelsche jongen is zeer gering en slecht. De gemiddelde Engelsche scholier kan zijn eigen taal niet eens behoorlijk schrijven, iets wat hier door een einddiploma Lagere School gewaarborgd wordt.

Bovendien is het verschil tusschen de Engelsche technische scholen en die van de Unie van Zuid-Afrika zeer groot.

Wanneer U de medische opleiding gaat vergelijken met de onze, uit de overweging dat beide studies een groot deel der toegepaste wetenschappen omvatten, dan ziet men hoe juist door een *universitaire* opleiding eminente geneesheeren aan onze medische faculteiten gevormd worden. Hieruit kunt U dus nooit bewijskracht putten voor de door U gepropageerde „gebonden studie”. Integendeel.

De ware opvatting van vrije studie is: de vrijheid te studeeren *hoe, waar en wanneer* de student dit wenscht, mits de resultaten, te beoordeelen door eenige hoogleeraren, aan gestelde eischen voldoen. Uw opvatting van vrije studie is vaag. Het lijkt mij vanzelfsprekend, dat de student zelf mag beslissen hoe hij wil studeeren. Het woord overleg scheidt hier slechts misverstand. Ik ben het met U eens dat het lange wachten op assistentie veelal de oorzaak is dat de studie voor W. I. gemiddeld 7 jaar duurt, terwijl het programma slechts 5 jaar vermeldt.

Tenslotte, mijnheer Heyning, wanneer U de eerste-jaars als scholieren wilt behandelen, zou er waarschijnlijk wel iets voor te zeggen zijn de binnenplaatsen van W. en S. te voorzien van banken en grasvelden met slag-stones, in den trant van het nieuwe Bouwkunde-paleis, opdat de jongelui zich daar in 't vrij kwartier kunnen vermaken.

Hoogachtend,
J. BIJDENDIJK.

Naschrift.

Hooggeachte Heer Bijdendijk,

Hoezeer wij het ook kunnen toejuichen, dat er in de Spiegel over de studie wordt geschreven, door anderen belangstellenden dan de Redactie zelf, en er in desnoods lange ingezonden stukken, opmerkingen en waar noodig aanmerkingen worden gemaakt, op het huidige studie-systeem, kunnen wij na lezing van het bovenstaande artikel van U, mijnheer Bijdendijk, niet na laten te constateeren, dat wij dit stukliever niet ontvangen hadden. Wij stelden ons echter op het standpunt, dat zooveel mogelijk ingezonden stukken geplaatst moeten worden, ook wanneer er uitlatingen en zinswendingen in voorkomen, die bepaald stootend voor den lezer zijn en in 't geheel niet in het kader van de Spiegel passen, zooals het bovenstaande, waarin U een aardig figuur denkt te slaan met uw „vriend Willem de Zwijger”, hetgeen U dan ook werkelijk doet.

De vraagstukken, die betrekking hebben op de studie, kunnen alleen dan dichter bij een oplossing gebracht worden, als er van verschillende zijden, op steekhoudende wijze voor verbeteringen, in de Spiegel, wordt geijverd. De goede zaak wordt echter schade toegebracht, als men zich tot ongemotiveerde uitlatingen laat verleiden, die velen terecht ergeren, en de oprechte bedoelingen van den schrijver twijfelachtig kunnen maken.

REDACTIE.

Vervolg van pag. 11.

bekende machten, heeft hij geen uitweg meer kunnen vinden. Toen de sluitpost op de begroting van zijn persoonlijk leven onvindbaar bleek, is hij gesprongen met een zekeren dood voor oogen, van dezelfde trapeze, waarvan ook de kleine Silvia gevallen is.

Het publiek is stil geworden. De laatste glazen traan op het purper gelaat van Mr. Johnny is opgedroogd; gewend te spreken voor een aandachtig luisterend publiek hervindt hij zijn welsprekendheid en wordt weer geheel en al de directeur van het circus.

Zooals ik u reeds zei, Dames en Heeren, het verlies van twee onzer voornaamste medewerkers is schier onherstelbaar geworden. Zij zijn ten offer gevallen aan het circus Le Papillon, dat is de groote illusie, de droom van alle tijden, de romantiek en de schittering. In het circus Le Papillon wordt verguld en geschilderd, verlakt en geplakt, roode menie en witte kalk, bordpapieren huizen, olifanten en leeuwinnen, vormen het voedsel eener hongerige volksverbeelding. Wij schenken hun deze eendagsdroom. Wij geven de sensatie van de nabijheid van de dood, de zalige griezels voor monsterachtige dwergen en geheimzinnige fakirs. Wij zijn de colporteurs eener klatende illusie, de goochelaars met de erotiek en de verzamelers van exotische schittering.

Heb een oogenblik geduld, vrienden, nog rest mij u te spreken over de valsche vlag waaronder wij hier zijn gekomen. Gij hebt gehoord, dat het circus Papillon hier is verschenen onder de naam van het circus Rausch en dat dit te wijten was een noodlottige reclamefout.

Welnu, Dames en Heeren, de reclame is een machtige factor in een circusspel. Een fout was het niet. Dat zij u gezegd. Maar wel verzoek ik u een kort oogenblik uw aandacht te willen besteden aan een uiteenzetting, die u in weinige minuten van de superioriteit van het circus Rausch zullen overtuigen, waarvan wij nog slechts de bescheiden pionier zijn. Mijn collega Rausch sprak: De wereld gaat scheef; dus moet mijn circus, dat de illusie van deze wereld voorstelt, gehavend zijn. In dit circus speelt een mannetje en doet zijn best alles goed te doen verlopen. Daarom protesteert hij tegen de krachten, die schudden en rukken aan zijn conservatief wereldbeeld, hoewel hij binnen het circus wel vooruitstrevend is. Het circus gaat verder kapot, de zaak gaat failliet. Het mannetje krijgt het zuur. Er is niemand, die de dooden-sprong, het schot uit het kanon durft wagen. De voorstelling moet toch door gaan, dus biedt hij zich aan. Het is levensgevaarlijk, dat weet hij drommels goed en nu neemt hij voor in het kanon te stappen zelf het beslissingsrecht in handen: onder de drang der omstandigheden ontwaakt zijn persoonlijkheid. Zelf richt hij het kanon en wordt door het donker gat in het tentdoek naar buiten geschoten. In den letterlijken zin een sprong in het duister, maar met de hoop op een betere toekomst, een daad, en als zoodanig in dienst van de menschheid.

Dames en Heeren, laat ik een oogenblik aannemen dat de doodensprong van de clown Tito valt binnen het kader van het circus Le Papillon. Dan is deze daad in den meest zuiveren zin een wanhoopsdaad, als eenige uitweg uit persoonlijke moeilijkheden.

De daad van het mannetje uit circus Rausch is dit niet. Wel komt hij in moeilijkheden, de sluitpost op de begroting der maatschappelijke moeilijkheden is niet te vinden. Dit heeft ook zijn terugslag op het persoonlijk leven van het mannetje, maar hij richt het kanon in de hoop op een betere toekomst, de schijnwerpers schieten een felle lichtstraal door het duistere gat van den tijd en deze is als het witte licht, dat de weg der menschheid zal overstralen naar een lichte toekomst.

Dit over de dood van het mannetje.

* * *

De droom van de slang.

De directeur wischte zich het zweet van het voorhoofd en zweeg. De kapel viel met een lichte jazz-muziek in. Langzaam verliet hij de arena. Het duurde altijd eenigen tijd voor hij weer een normaal mensch geworden was, want in deze oogenblikken scheen hij zich met het circus te vereenzelvigen. De olifantentemmer vervulde zijn werkzaamheden als voorheen, een weinig ernstiger, maar vol ijver, alleen Lola was onveranderd gebleven.

Zij danste de rumba met wiegelende heupen, koperen ringen ratelden aan haar lenige enkels en menig vrijgezel wierp gretige blikken naar het midden der arena.

De tent liep leeg, maar Lola danste onvermoeid verder. De maansteen halsketting glinsterde op haar bruine hals en de slang Urbanus siste zacht en wellustig. Hij richtte zich fel op, een groene glans overtoog zijn spitse kop. Hij scheen te groeien, grooter en grooter, langzaam wentelde hij zich verder in een roetzwarte nacht, spugend een regen van gele sterren.

Sommigen gelooven, dat het echt goud is geweest.

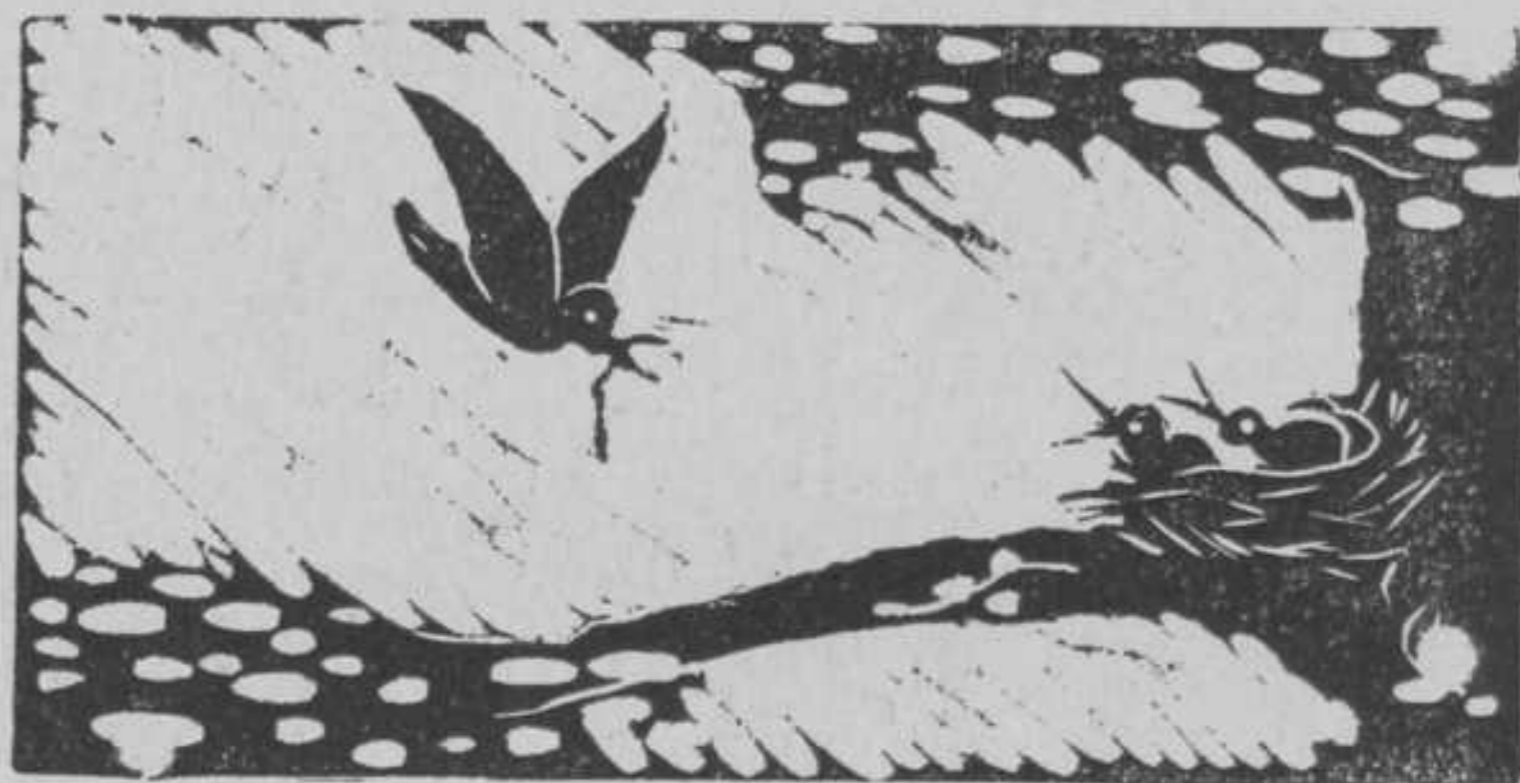
HO.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

WIJ EN DE NATUUR.

Wie schetst ons het heimelijk plezier van den koekoek, wanneer hij op de hem eigen wijze, het ei laat vallen tusschen de zoo veel teerdere dito's van het tengere boomkruipertje of gras-parkietje? Onwetend van 's koekoeks lage list zal het arme diertje met zijn warme, zachte dons, te midden van zijn bloedeigen kindertjes, het leven geven aan een booze indringer, één die in de komende kleine gemeenschap een duiveltje zal blijken voor de nest-genootjes. Eén die hun voedsel zal ontnemen, plaats in het eigen nestje misgunnen en die misschien de doodsoorzaak van enkelen hunner zal worden.

Reeds doet zich de lente gevoelen; een luttele spanne tijds scheidt ons nog van het oogenblik, waarop bovengenoemde kleine tragedie werkelijkheid zal worden. Laten wij er daarom een oogenblik langer bij stilstaan — ten volle is zij het waard. Waarom, vragen wij ons af, maakt de koekoek een uitzondering op het bij mensch en dier zoo ingewortelde gevoel voor den gezinsband?

Wat mag de aanleiding zijn voor de oogenschijnlijk, zoo afschuwelijke onverschilligheid en de daarmee gekoppelde huisvredebreuk in een bevriend nest?

Ge kunt uw schouders ophalen, of misschien iets mompelen over de tijd dat kobolden en gnomen, goede en kwade geesten, hun invloed op aarde deden gelden; maar daar worden we niet wijzer van.

Laten we er eens, wanneer ge na den brand in uw pijpje te hebben gestoken en de schoenen verwisseld voor gezellige sloffen, wat dieper op ingaan. Bezien we dan eerst eens de verhouding van den mannetjeskoekoek tot zijn vrouwtje: hebt u ooit gehoord dat een koekoek voor zijn wijfje pronkt? (zooals u weet, is hiervan het mooiste voorbeeld, de kalkoensche haan); brengt de koekoek wel eens geluiden voort, die men eenigszins zou kunnen betitelen met lokgeluiden? Neen niet waar? Het eenige geluid, dat hij voortbrengt, en waaraan hij dan ook zijn naam ontleent, duidt in den volksmond op een naderende regenbui! Voorwaar een treurig verschil met de kreten van vele zijner rasgenootjes!

Hoewel niet uitsluitend, wijzen deze feiten toch wel op een zekere onverschilligheid voor de andere sexe.

Het in den aanvang geschilderde nu, gaf ons een schrill beeld van de ouderlijke hoedanigheden van den koekoek, evenals van zijn positie in de vogelwereld.

Daar het mij te ver zou voeren, een absolute bespreking van deze vogel te geven, wil ik mij nog even bepalen tot de plaats van den koekoek op aarde, waarna ik dan, waar het mij reeds zoo vaak in mijn gesprekken met anderen mocht opvallen, dat het juist de eenigszins populaire en aanschouwelijk voorgestelde gevallen zijn, die in het algemeen het doeltreffendst zijn, en misstanden in de huidige samenleving zoo'n ontstellende vlucht gaan nemen, mijn klein verhaal ten slotte met een moraal zal besluiten.

Misschien lacht u nu net zoo hartelijk als ik, toen ik per ongeluk tegen een jongen, „dag Pietje” zei, terwijl het heelemaal Pietje niet was en hij toen zoo'n idioot gezicht trok, dat ik gewoonweg mijn buik moest vasthouden van plezier.

Maar hier is het heelemaal niet om te lachen, want ik hoop wel dat u uit de plaats die de koekoek in de schepping inneemt — gemeden door het gevogelte, ontbrekend zelfs op de fijnste maaltijden of in eiergerechten — een conclusie kunt trekken, die ook van waarde kan zijn voor onze samenleving. Gaat met u zelf te rade en bedenkt u, dat niet voor niets de pen ten dienste staat van de bestrijding van maatschappelijke misstanden, hier!

R.

VAN DEN KAPSTOEL

DE POSITIE VAN DE VROUW IN DE HUIDIGE MAATSCHAPPIJ.

Hoe dankbaar mogen wij het Bestuur van de Delftsche Studenten Debating Club zijn, voor de door haar georganiseerde debataavond, waar inleiding en verdediging der stellingen op zulk een snelle en geestrijke wijze door Mevrouw Polak-Rosenburg werden ter hand genomen, en voor het zoo lofwaardig genomen initiatief dien avond ook open te stellen voor leden der D.V.S.V. Het probleem van de positie der vrouw in de huidige maatschappij is, zooals ook uit de meeste stellingen naar voren kwam, een probleem, voortvloeiende uit de achterstand die de vrouw, vooral in de wetgeving, na haar emancipatie in de laatste decennia, en haar daardoor verkregen, meerdere persoonlijkheid, nog steeds ten opzichte van de man heeft behouden. Nog zijn er wetsartikelen als: de man is het hoofd van de echtvereniging; de vrouw is gehoorzaamheid aan den man verschuldigd; ongeoorloofde echtscheiding met wederzijdsche goedvinden enz. enz., alle nog uit een huwelijks-wetgeving van het jaar 1838, terwijl het goede huwelijk een „wij” en niet een eenmaal „ik” mag zijn. De vrouw moet een eigen persoonlijkheid zijn met verantwoordelijkheid voor haar daden, is de eisch die aan de stellingen ten grondslag ligt. Hoewel het debat, (helaas deden op één uitzondering na, alleen heeren hun stemmen hooren) ook naar den marialen kant georiënteerde inzichten opleverde, kon op deze ruim en algemeen gehouden stellingen weinig debat volgen. Dit in tegenstelling met de volgenden, naar aanleiding van de „werkende vrouw”. Ons kon, als argument voor „gelijke arbeidsprestatie, gelijke loonen” (voor mannen en vrouwen), het best bevredigen het feit dat lage vrouwenloonen, die der mannen zullen drukken. Of de vrouw echter uitsluitend „achter de theetafel mag zitten”, dan wel naast het gezinsleven nog een beroep uitoefenen (waarbij dit in de meeste gevallen uit een noodzaak voortvloeit) is te zeer een zaak van persoonlijke aard en omstandigheden, dat hiervoor een algemeene regel zou zijn te maken, iets wat uit erop volgende debat ten overvloede bleek. Het stemrecht van de vrouw is immer een subtiële zaak geweest. Na lang strijden verkregen, is het succes ervan toch niet zoo groot gebleken als aanvankelijk gedacht werd. Zullen in enkele gevallen de vrouwen hun eigen keus laten gelden, in de meeste gevallen volgen zij toch dien van haren man en heer.

Zoo mag dit een eenvoudige beschouwing zijn van het persoonlijke inzicht van Mevrouw Polak-Rosenburg over het rijke en groote probleem van de positie der vrouw in de maatschappij. Na haar bouté, maar kernachtige uitdrukking: „Geluk is geen toestand maar een eigenschap”. besluiten wij met een voor onze lezers, in dit verband waardevolle aanhaling uit Hooft's „Cephalus en Amaryllus”:

- A. Soud 't minne wesen?
 C. Jae 't, soud ick vresen.
 A. Die, hoor ick, plach een mensch te schenden
 C. Och 't is een swaere sieckte vol ellenden
 A. Ist sieckte die besmet?
 C. Och ja sy altemet.

R.

VIJFDE-JAARS VERGADERING.

Op Vrijdag 7 April 1933 om 8 uur op de bovenetzaal.
 Benoeming Reunie-Commissarissen. Komt allen bitteren om vijf uur.

A. P. WESSELMAN VAN HELMOND,
 President.

HET INTERVIEWW.

Deze alleraardigste foto werd onlangs bij Huize „Vredelust” genomen. Men ziet v.l.n.r. de studenten, de Heeren Smit en Kooy in een vertrouwelijk gesprek gewikkeld, met een der oudste Delftsche ingezetenen. Wanneer men goed kijkt, blijkt dat de jonge planten op de balustrade zich door de naderende lente reeds in kostelijk jong blad mogen verheugen.

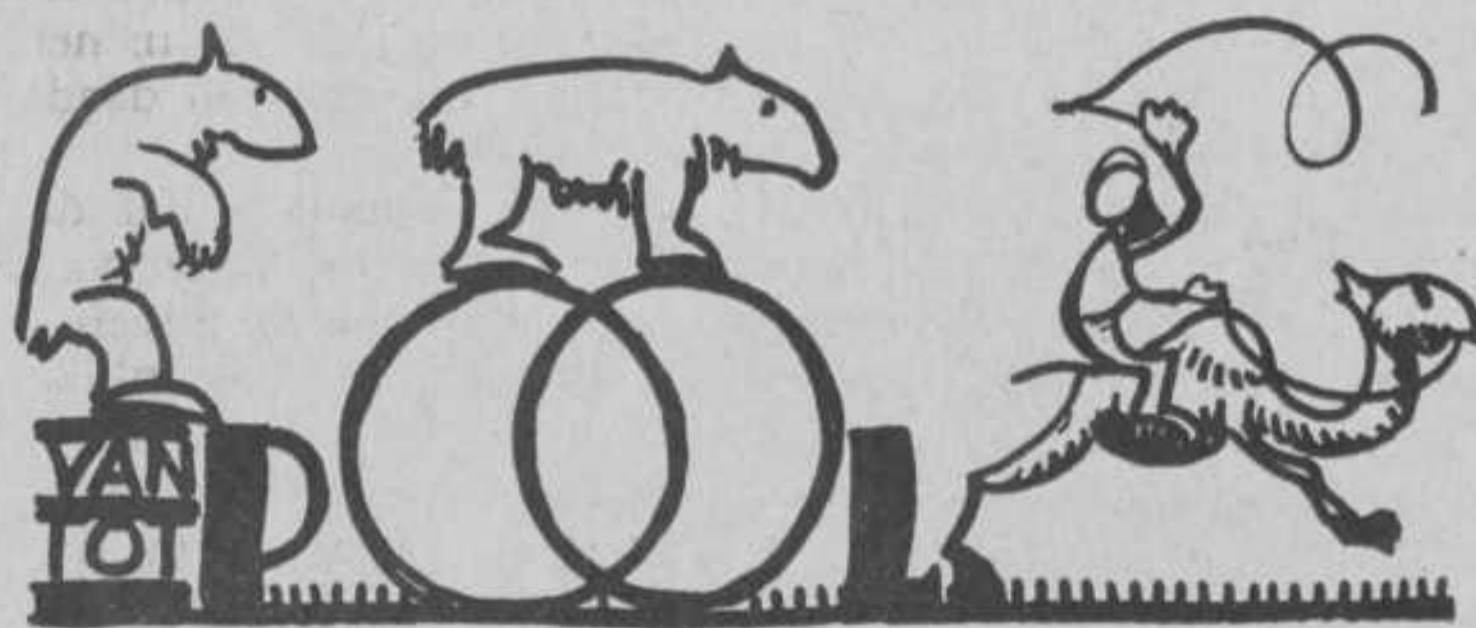
UIT 'T ROODE KAMERDE

REISCOMMISSIE A.S.V.

De directeur van het Borough Road Training College, Isleworth, Middlesex, deelt ons mede, dat in September 1933 voor een beperkt aantal studenten, ook vreemden, plaatsen vrij zullen komen.

Liefhebbers kunnen zich dan voor minstens een jaar verbinden voor een cursus in paedagogie of een ander academisch vak. De onkosten zullen ongeveer £ 80.— per jaar bedragen.

Voor nadere inlichtingen wende men zich tot de Reiscommissie der A.S.V., Breestraat 41, Leiden.

DE BRANDENDE KERK.

Een gouden draak
 spoog groene vlammen,
 de vonken groeiden
 als bloemen op,
 luister toch!
 luister toch!
 hoort hem ginds loeien
 de bronzen stem
 van de oude klok.
 De sirenen gillen,
 de brandspuit
 rukt uit,
 de vlammen willen
 steeds grooter buit.
 Aschregen daalt
 op de hoofden neer.
 Zij die gelooven
 knielen ter neer.
 Is dan de satan
 in het goden huis?
 Met de hand op het hart,
 met de blik op het kruis
 tasten zij naar den droeven zin
 van een brandend Kerk
 met God's geest er in.

HO.

Spekslagerij
 Oude Kerkstraat 9
 Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN

OPGERICHT 1863

1^e KLAS ZAAK HIER
 TER STEDE.

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

**N.V. BROUWERIJ
 D'ORANJEBOOM
 ROTTERDAM**

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
 Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: **J. T. POST**
 Vrouwjuttonland 14, Tel. 92, Delft

Firma

J. Naaktgeboren & Zoon

Telef. 291 - Giro 48742
 NIEUWE PLANTAGE 122a

AANNEMERS VAN
 TIMMER-, METSEL-
 EN BETONWERKEN

Onderhoud van huizen enz.

BERVOETS

Onze Voorjaars-
 collecties
 zijn gereed

Ziet de Etalages

WIJNHAVEN
 HOEK
 BOTERBRUG
 TELEF. 374

LUXE SCHOENHANDEL

HOUTEPIN

HIPPOLYTUSBUURT 29a - TEL. 1404

WIJ EXPOSEEREN
 EEN GEHEEL NIEUWE
 COLLECTIE 1^E KLAS
 SCHOENWERK TEGEN
 ZEER CONCURREE-
 RENDE PRIJZEN.

F^a. A. Reichert

MARKT 1-3

In Mantels

en

Japonnen

Steeds iets nieuws

STEUNT

DOOR UW INKOOPEN

DE ADVERTEERDERS

VAN DIT BLAD